

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ
45 Пр.бр. 50201/13
Београд

Пр.

30.01.2014.

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Одлука дана 06.12.2013.

23.12.2013.

Прекршајни суд у Београду, судија Јелена Јаковљевић, у прекршајном поступку против окривљене Филиповић Мирјане из Београда, због прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, а на основу одредаба члана 214, 217, 219, 222 и 306 став 1 Закона о прекршајима, дана 14.11.2013. године донео је

ПРЕСУДУ

WWW.CINS.rs

ОСУЂУЈЕ

на **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара, коју казну је дужна да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, у противном иста ће се заменити казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих, а неплаћених хиљаду динара одредити 1 (један) дан затвора, према чл.37 став 2 Закона о прекршајима.

Обавезује се окривљени да на основу чл.131ст.1 и чл. 130ст.2тачка 9 Закона о прекршајима, на име паушалних трошкова поступка, плати износ од 1.000,00 (једнахиљада) динара у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

По захтеву Агенције за борбу против корупције, бр. 014-46-00101/2013-08 од 30.07.2013. године покренут је прекршајни поступак против окривљене, због прекршаја описаног у изреци пресуде.

Окривљена је у својој одбрани навела да је тачно да она у року од 30 дана од дана престанка функције помоћника министра у Министарству енергетике није Агенцији за борбу против корупције доставила извештај о стању имовине и приходима. Она је тај извештај доставила дана 05.06.2013. године и то по опомену која јој је послата од стране Агенције за борбу против корупције. Након тога она је обавестила Агенцију о томе да у њеном имовном стању није било промена. Истакла је да није знала да има обавезу да пријави имовину после престанка функције и о томе је нико у Министарству није обавестио. При ступању на функцију је била обавештена од Секретаријата Министарства о својој обавези да пријави имовину, па је сматрала да они треба да је обавесте, јер она не познаје прописе.

Суд је ценио одбрану окривљене, те је нашао да иста не утиче на њену прекршајну одговорност, јер чињеница да окривљена није знала за прописану обавезу не искључује њену прекршајну одговорност, сходно члану 21 Закона о прекршајима.

У току поступка суд је извео све потребне доказе, па је ценећи сваки доказ засебно и све заједно у њиховој међусобној вези, и то на основу исказа окривљене утврдио да је иста је дана 02.03.2013. године није поднела Агенцији за борбу против корупције, ул. Царице Милице бр. 1, Београд, извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству (у даљем тексту: Извештај) према стању на дан престанка функције 28.02.2013. године, а у року од 30 дана од дана престанка функције помоћника министра у Министарству енергетике, развоја и заштите животне средине, већ је то учинила дана 05.06.2013. године са 65 дана закашњења, чиме је учинила прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, којим је прописана новчана казна од 50.000,00 динара до 150.000,00 динара.

Суд је посебно ценио урачунљивост и кривицу окривљене у смислу члана 18 и 19 Закона о прекршајима, па је нашао да је окривљена у време извршења прекршаја била урачунљива, јер је могла схватити значај свог чињења и могла је управљати својим поступцима, те да је поступила из нехата, јер је био свестан да услед њеног чињења или нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држао да је може спречити или да она неће наступити.

Приликом одлучивања о висини казне, суд је ценио све околности из члана 39 Закона о прекршајима, које као олакшавајуће или отежавајуће утичу на избор и висину казне, околности њеног извршења, степен кривице учиниоца, као и њен однос према учињеном прекршају, па је окривљеној применом члана 40 ублажио новчану казну, јер је окривљена признала извршење прекршаја раније није кажњавана, извршењем прекршаја нису наступиле теже последице, јер је окривљена доставила агенцији

извештај о свом имовном стању који није био промењен, те јој је изрекао новчану казну у висини ближе означеној у изреци пресуде у уверењу да ће се истом постићи, како општа тако и посебна, сврха кажњавања из чл. 5 ст. 2 и 28 став 2 Закона о прекршајима, ради утицаја на окривљену да убудуће не чини овакве прекршаје.

Окривљена је новчану казну дужна платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде на основу члана 36 став 1 Закона о прекршајима, а у противном иста ће се заменити казном затвора према члану 37 став 2 Закона о прекршајима.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу чл. 130 ст.2 тачка 9 и чл. 131 став 1 Закона о прекршајима, у вези чл.27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима. Суд је обавезао окривљену да досуђени износ паушалних трошкова плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења према члану 132 став 4 Закона о прекршајима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против ове пресуде дозвољена је жалба Вишем суду за прекршаје у Београду, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, преко овог суда на адресу, Београд, улица Тимочка бр.14, а може се предати непосредно или упутити поштом препоручено.

У случају изјављивања жалбе, доказ о уплати судске таксе у износу од 900,00 динара, уплаћене на жиро рачун број 840-29718845-76, са позивом на број 38-020, прималац Прекршајни суд у Београду, мора бити достављен уз жалбу.

